

[Koføed]

til dette vil jeg kun svare, at den, man giver tillid, må man så håbe er tilliden værdig. Det må være en klar ret og en klar pligt at inddrage befolkningen i det, der er europæisk politik. For se, europæisk politik er ikke et stykke udenrigspolitik længere, som hidtil har været forbeholdt de få, dem med særlig uddannelse, diplomater og enkelte andre med særlige talenter. Det direkte valg er en erkendelse af, at verden er blevet mindre, at afhængigheden af hinanden er blevet større, så de beslutninger, der tages i Paris eller London, også på mange måder vil have direkte indflydelse på os. Vi er så afhængige af hinanden, at det er nødvendigt, at vi også har fælles regler, så vi kan holde hinandens dårlige egenskaber i ave og styrke de gode.

Det europæiske Parlament vil med direkte valg stadig være et rådgivende organ og kan ikke, fordi det bliver valgt direkte, øve mere lovkraft, end det kan i øjeblikket. Denne beslutning ligger stadig væk i Ministerrådet, der er ingen forskel, og Parlamentets beføjelser kan ikke gå ud over dem, der står i Romtraktaten, uanset om vi har direkte eller indirekte valgmode.

Et andet spørgsmål, man kan stille sig er: vil det alligevel få større betydning indirekte? Efter vores opfattelse må man håbe, at det vil få større betydning indirekte, således at man kan få en ærlig og en stabil diskussion om europæiske spørgsmål. På den måde kan man påvirke offentligheden, og man kan også påvirke dem, der har det beslutningsmæssige ansvar.

Jeg tror, det er nødvendigt, at man får et sted i Europa, hvor der åbnes op for, at man kan give udtryk for sit mishag eller sin sympati. Jeg tror, det er nødvendigt, at denne forbindelse til vælgeren bliver styrket, og det vil den blive ved direkte valgmode. Dermed kommer også interessen frem fra pressens side, som kan skabe yderligere interesse blandt befolkningen. Det er nødvendigt, hvis man skal kunne have indflydelse på en europæisk forsamling, at den har baggrund i befolkningerne og ikke nøjes med at have baggrund i, hvad man foretager i ministerkontorer og på dette plan.

Til at styrke dette tjener dette lovforslag. Loven forudsætter én valgkreds for hele landet. Venstre havde gerne set, at man kunne have haft et større antal af kredse for at fastholde princippet om nærdemokrati, forstærket

på den måde: så lille afstand mellem vælgere og den valgte som muligt.

Må jeg, inden jeg går videre ind i selve lovforslaget, nævne en ting, som jeg synes ministeren bør være opmærksom på. Med hensyn til spørgsmålet om ratifikation så står der et sted i bemærkningerne, at hermed er der givet et stiltiende samtykke til en ratifikation. Det er en dårlig formulering, og den er ikke rigtig; der foregår nemlig intet stiltiende samtykke til en ratifikation i dette lovforslag. Bemærkningen kan give anledning til, at man tror, det er noget odiøst, at man giver stiltiende samtykke. Det reelle er jo, at dette er en bedre og finere form for ratifikation, fordi vi bygger det op som et lovforslag. Derfor synes jeg, det er en uheldig bemærkning, der ledsager lovforslaget, at det er et stiltiende samtykke. Dette er ikke noget stiltiende samtykke, det er en lov, vi vedtager af hensyn til en beslutning, vi har truffet tidligere.

Det næste problem vedrørende lovforslaget er, hvor mange der skal til for at opstille og anmelde et parti. Jeg tror, dette spørgsmål egner sig bedst til udvalgsarbejde. Man kan diskutere, om 2 pct.s reglen er den rigtige, eller om man kan sige, at 100.000 underskrifter er passende for at kunne opnå ret til at opstille til direkte valg.

Der kan også ytres betænkelighed ved at fremme et system, der f. eks. kan skille europæisk politik fra folketinget. Jeg tænker her på, at det ville være ønskeligt at få en lov, der holder dette sigte for øje, således at vi ikke får en adskillelse af disse to ting, for det er nemlig to sider af samme sag, således at de, der opstilles til det europæiske parlament, også må have et sigte til det danske folketing.

Til slut skal jeg endnu en gang takke regeringen for, at man opgav dobbeltmandatet, idet jeg samtidig vil håbe, at folketinget er i stand til at lave en forretningsorden, der gør det muligt, at flest muligt vil kunne påtage sig at have et dobbeltmandat frivilligt. Endvidere må folketinget være opmærksom på, at de medlemmer, der ikke vil have et dobbeltmandat, også får mulighed for at have en kontakt til dette folketing, således at de får mulighed for at møde i udvalgs møderne. Jeg ville ønske, man kunne finde en regel, således at de også kunne få taleret i dette ting, selv om de ikke skulle have stemmeret. Jeg